

**Ἄκολουθία τῆς Θεόφρονος Ἁγίας Χλόης τῆς Κορινθίας
συγχρόνου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων**

Ψαλλομένη τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ποίημα Γερατίμου Μικραγιαννανίτου.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετὰ τὸν Προσημακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ'· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος 6'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πίστει τὸ φῶς τῆς τοῦ Χριστοῦ, λάμπαν Ἀποστόλων τῶν θείων,
ἐν σοὶ κηρύγματι, ἔργων τῶν τῆς χάριτος, καὶ ἐναρέτου ζωῆς, φωτοφόρον
λαμπάδα σε, Χλόη μακαρία, ἐν Κορίνθῳ ἔδειξεν, ἡθῶν σεμνό-
τητι. Ὅθεν τὴν ἁγίαν σου μνήμην, σήμερον τελοῦντες ὑμνοῦμεν, τὸν σὲ
θείας δόξης ἀξιώσαντα.

Τύπος ἐναρέτου ἀγωγῆς, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Κορίνθου, Χλόη θεό-
πνευστε, οἶα κοινωνήσασα ζωῆς καὶ χάριτος, καὶ πλουσίας χρηστότη-
τος, τοῦ οὐρανοφοίτου, Παύλου ἐχρημάτισας, ψυχῆς θερμότητι· τούτου
γὰρ αὐτόπτις ὄφθεισα, τῆς υἰοθεσίας τῆς θείας, μέτοχος ἐγένου θείῳ
Πνεύματι.

Γέρας ἐκομίσω θαυμαστόν, καὶ ὑπερβαλλούσης εὐκλείας, Χλόη
ἠξίωσαι, πίστει ὁμιλήσασα, τοῖς Μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ, καὶ Κυρίου
μαθήτρια, σεμνὴ γενομένη, τοῦτον ἐθεράπευσας, γνώμης εὐθύτητι. Ὅ-
θεν ἐπαξίως τῆς ἄνω, μέτοχος λαμπρότητος ὄφθης, εὐσεβῶς τὸν βίον
σου ἀνύσασα.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος 8'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀποστόλων συνόμιλος, συνεργὸς καὶ διάκονος, τῷ Χριστῷ πιστεύ-

σασα Χλόη γέγονας, καὶ τοῖς αὐτῶν θείοις ἴχνεσι, τὸν βίον ρυθμίζουσα, ἐπληρώθης φωτισμοῦ, καὶ τὸ μέγα μυστήριον, τῆς σαρκώσεως, τοῦ Σωτῆρος θεόφρον μυηθεῖσα, θείῳ στόματι ἀνύμνεις, αὐτοῦ τὸ πλούσιον ἔλεος.

Φερωνόμεως ἐξήνθησας, ὡσπερ χλόην οὐράνιον, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος Χλόη ἐνδόξε, καρποφορίαν τὴν κρείττονα, ἐλαία ὡς εὐκαρτος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, τρέφεις πάντοτε, τοῖς καρποῖς τῶν ἀγίων ἀρετῶν σου, καὶ ἀγάπης τῆς τελείας, ταῖς διαδόσεσι πάνσεμνε.

Καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, τῷ Σωτῆρι ἀνέθηκας, καὶ πάντα τὸν οἶκόν σου Χλόη πάνσεμνε, αὐτοῦ τῷ θείῳ θελήματι, πάντα διεξάγουσα, καὶ τὴν δόξαν τὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἄπειρόν ἔλεος, μεγαλύνουσα, δι' οὗ σώσεται κόσμος τῆς ἀπάτης, καὶ τῆς πάλαι εὐκληρίας, οἱ γηγενεῖς ἠξιώθημεν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἄποστολικῆ σεμνυνομένη ἐγγύτητι, Εὐαγγελικὴν ζωὴν ἠγάπησας, ὑπεραρθεῖσα τῆς ὕλης θείῳ πόθῳ, Χλόη παμμακάριστε· τὸν γὰρ οὐράνιον σπόρον, ὡς πίων γῆ δεξαμένη, εἰς ἑκατὸν ἐκαρποφόρησας, τῆς ἐν Χριστῷ λαμπρότητος τὰς χάριτας, ὀλοτρόπως ἀναγομένη τοῖς κρείττοσι· διὸ ἡ ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τὰ σὰ γεραίρει προτερήματα, τὴν ἀγίαν ἄγουσα μνήμη σου, ὡς πνευματικῆς θυμηδίας ἔμπλεων. Ἄλλ' αἶτει δεόμεθα, εἰρήνην ἡμῖν καὶ φωτισμόν, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαθὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰσοδες. Φῶς ἱλαρὲν. τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφαλ. λx'. 19 - 26).

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; . . .

(Ὅρα εἰς σελίδα 70 τοῦ παρόντος)

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ'. 11).

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε πεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς πεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α'. 13).

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι, ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε. ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμόμου καὶ ἀπίλου Χριστοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἐν πολλῇ φρονήσει, τὰ ὄρα τῆς ψυχῆς ἀνοίξασα, τὸν λόγον τῆς χάριτος ἐδέξω, Χλόη θεόληπτε· καὶ εἰς ἔργον ἄγουσα, ὃ ἐν ῥήμασιν ἐμυήθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἀκροθίνια, ὡς δῶρον εὐπρόσδεκτον, καὶ προ-

σφοδρὰν τελείαν, τῷ Σωτῆρι προσήγαγες· καὶ πᾶσιν ὑπέδειξας, τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καταλλήλῳ πολιτεία δοξάζουσα Χριστόν, τὸν παρέχοντα διὰ σοῦ, ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Ἦχος 6'.

Τῆς δωρεᾶς τοῦ Παρακλήτου, οἶκον νοητόν, τὴν ψυχὴν τελέσασα, ἐφέσει τοῦ κρείττονος, Χλόη θεόληπτε, θεοπρεπῶς τὸν σὸν οἶκον, καὶ ἐν φόβῳ θείῳ διήγαγες, ἀνακαινισθεῖσα δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος· ἐν γὰρ καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι, τοὺς σοὺς οἰκείους ἐπαίδευσας, ὡς ἂν καινὴ κτίσις γένωνται, τῷ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπαλλάξαντι, καὶ υἰοθεσίας θείας ἀξιῶσαντι· ὅλην γὰρ δέδωκας σαυτήν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ προθύμως διηκόνησας, τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, μεθ' ὧν αἰεὶ πρέσβευε, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'.

Θεῖοις ἔργοις διαλάμπουσα, τῷ Σωτῆρι ἀμέμπτως ἐλάτρευσας, ἐν ἀληθείᾳ καὶ σεμνότητι, καὶ πάσῃ δικαιοσύνῃ, Χλόη αἰοῖδιμε· ἀγίαν γὰρ ἀναστροφὴν, καὶ ἐναρέτων τρόπων χρηστότητα, καὶ δαφιλοῦς ἀγάπης γεωργοῦσα ἐπίδειξιν, τῷ πρὸς τὸ θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς, καλέσαντί σε εὐηρέστησας· καὶ ζήλῳ εὐσεβείας πυρπολουμένη, πᾶσιν ἐπήρκεισας, ἐν λόγῳ ἐν ἔργῳ, καὶ πάσῃ παρακλήσει θεόπνευστε· καὶ ἀντάξιον ἀντιμισθίαν εὐροῦσα, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Ἦχος 6'.

Προσελθοῦσα Κυρίῳ, ὀλικῇ διαθέσει, πάντων τῶν ἐν κόσμῳ ἐξένωσαι, Χλόη ἀξιομακάριστε· τὸν γὰρ δι' ἄφατον ἔλεος, κενωθέντα μέχρι σαρκός, ὀλοτρόπως ἠγάπησας, μεμυσταγωγημένη, τὴν ἄκραν αὐτοῦ συγκατάβασιν· καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ πληρώσασα, τοῦ παρ' αὐτοῦ πεπλήρωσαι φωτός, γυναικείαν ἀποθεμένη ἀσθένειαν· διὸ στέφανον δόξης, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ἐν οὐρανοῖς, Ἀγγέλοις συναφθεῖσα, καὶ πᾶσι προσβεύουσα, ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμεια.

Ἦχος α'. Πανεύφημι Μάρτυρες.

Ὡς χλόην εὐφραίνουσαν ψυχάς, Χλόη παμμακάριστε, τῆς εὐσε-

θείας ἐβλάστησας, τὴν θείαν ἀνθήσιν, τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ θεῖα διδάγματα, πιστῶς εἰσδεξαμένη, θεόπνευστε, καὶ θείαις πράξεσι, τῷ Σωτῆρι εὐηρέστησας· ὃν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...

¹⁰⁰ Τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως Χριστοῦ, πετρωμένη πάνσεμνε, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, αὐτὸν ἐδόξασας, παιδεύουσα πάντας, πρὸς θείαν ἀγάπησιν· διὸ ἡ Ἐκκλησία Κορίνθου σε, Χλόη πανεύφημε, μακαρίζει ἐορτάζουσα, τὴν ἁγίαν, καὶ πάνσεπτον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς μνημέσουεν αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἐξ οἴκου τοῦ σοῦ Ἀγαϊκός, Χλόη παναοίδιμε, καὶ Φουρτουνάτος οἱ ἔνδοξοι, εἰς πόλιν Ἑφεσον, Παύλῳ τῷ Ἁγίῳ, πίστει παρεγένοντο, τὰ βέλπιστα ἐκ τούτου αἰτούμενοι, οἷα διάκονοι, μετὰ σοῦ θεοειδέστατοι, διδασκάλων, τῆς ἐνθεοῦ πίστεως.

Δέξκ. Ἦχος πλ. 6'.

Τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, τὸν νῦν πετρώσασα, ἐν μετοχῇ αὐλοῦ φωταυγείας γέγονας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, Χλόη μακαρία· τῇ καθαρᾷ σου γὰρ ψυχῇ, προσχὼν ὁ Κύριος, Ἀποστολικῆς χάριτός σε ἔπλησε, καὶ σκευὸς σε εὐχρηστον, τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας, ἀνέδειξεν Ἁγία· ἁγίως γὰρ ἤνυσας τὴν ζωὴν, καὶ τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον, ἁγίοις ἔργοις ἐθεράπευσας· καὶ νῦν σὺν τοῖς Ἁγίοις πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεετοκίον.

Θεοτόκε σὺν εἰ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπελυτίκιον.

Ἦχος πλ. Δ'. Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαχνος.*

Τοῦ Παύλου συνόμιλος γέγονας,
Κορίνθου κατέστης βλέμμα ὀξύ,
ἵνα μετάνοιαν κινήσῃς παιδάσι·
Καθικέτευε σὺν ὑπὲρ οἴκου σου,
Χλόη ἰσαπόστολε.

* Ποίημα Παντελεήμονος, Ἐπισκόπου Κορίνθου.

Ἄπολυτίκιον ἕτερον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγασθεῖσα τὸν νοῦν, συνόμιλος πέφηνας, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καρδίας εὐθύτητι. Ὅθεν ἢ ἐν Κορίνθῳ, Ἐκκλησία γεραίρει, Χλόη σε μακαρία, ὡς θεράπαιναν θεῖαν, πρεσβεύουσαν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτεκνίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...

Ἄπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῼ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προσῆλθες τῷ Χριστῷ, μετὰ πόθου Ἁγία, καὶ τούτου τὰς σεπτὰς, ἐντολάς ἐκτελοῦσα, τοῖς θείοις διηκόνησας, Ἀποστόλοις θερμότατα μεθ' ὧν πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, Χλόη ἔνδοξε, τὴν σὴν ἐτήσιον μνήμην, καὶ ὕμνοις αἰνούντων σε.

Θεοτεκνίον.

Πηγὴ ἢ διαυγής, ἢ πηγάζουσα κόσμῳ, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, σὺ ὑπάρχεις Παρθένε· διὸ κάμῃ δρόσιον, ταῖς ροαῖς τοῦ ἐλέους σου, καὶ κατάσβεσον, τὴν τῶν παθῶν πικρὰν φλόγα, ἀναλίσκουσαν, τὰς τῆς ψυχῆς μου δυνάμεις, καὶ σῶσόν με Ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν χλόην τῆς πίστεως, καλλιεργοῦσα σεμνή, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καρποφορεῖς τοῖς πιστοῖς, ζωῆς καθαρότητι· ὡφθης γὰρ εὐσεβείας, ὑποτύπωσις θεία, πᾶσι τοῖς ἐν Κορίνθῳ παμμακάριστε Χλόη· διὸ πανηγυρίζομεν, πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Θεοτεκνίον.

Τὸν πάντων ἐπέκεινα, καὶ Ποιητὴν τοῦ παντός, ἐν ὕλῃ τοῦ σώ-

ματος, δίχα τροπῆς καὶ φερμοῦ, κηύσασα Πάναγνε, ἔλυσας τῆς κατά-
ρας, τὸ ἀνθρώπινον γένος, νῦν δὲ ἡμᾶς λυτροῦσαι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης·
διό σου τὰ μεγαλεῖα, Παρθένε δοξάζομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας ἤθεσι κεκοσμημένη, Ἀποστόλων σύσκητος, οἷα θερά-
πεινα Χριστοῦ, Χλόη ἐδείχθη καὶ μέτοχος, τῆς οὐρανοῦ ἐγένου λαμ-
πρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, σαρκαωμένος, προσελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ
Θεὸς Λόγος τῶν βρωτῶν, Θεογεννητορ τὸ φύραμα, καὶ εὐλογίας πηγὴν
σε ἀνέδειξε.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσει.

Στιχ. Εἰς μνημέσουνεν αἰώνιον...

Εὐαγγέλιον ζήτηι τῇ 22α Ἰουλίου, τῆς Ἁγ. Μαγδαληνῆς.

Ὁ Ν'. ψαλμός. Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ἁγίας...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. ε'.

Στιχ. Ἐλέησέν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τοῦ αὐλοῦ φωτός, τὰς ἀπορροίας δεχομένη, καὶ τὸν καρπὸν δρεπο-
μένη τῆς αἰωνίου ζωῆς, Χλόη θεόληπτε, μὴ παύση μνημονεύουσα θεό-
μεθα, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην σου, ὡς ἂν εὐρωμεν ἔλεος,
καὶ πταισμάτων ἄφεσιν.

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἁγίας οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

«Τῇ Κορινθίᾳ μέλισμα Χλόη. Περαισίμευ»

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταύτην σου τὴν ἁγίαν, μνήμην τοὺς τελούντας Χλόη πάνσεμνε,
φωτισμοῦ θεοῦ πλησον, εὐπροσδέκτοις λιταῖς σου πρὸς Κύριον.

Ἦκουσας διδαγμάτων, Εὐαγγελικῶν Χλόη θεόληπτε, καὶ προσῆλθε προθύμως, τῷ τὴν σὴν καρδίαν καταυγάζαντι.

Κλέος ἄφθαρτον εὔρες, ὡς τῷ θεῷ Παύλῳ ὁμιλήσασα, καὶ πιστῶς μετασχούσα, ἐκ τῆς χάριτος τούτου πανεύφημε.

Θεοτοκίεν.

Ὅλη λελαμπρυσμένη, ταῖς τῆς παρθενίας ὠραιότησι, τὸν Ὑπερθεον Λόγον, τοῖς ἐν κόσμῳ Παρθένε προήγαγες.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρήρσι τῆς χάριτος, καταυγασθεῖσα φῶς ἔλαμψας, Χλόη σεμνή, ἔργων ἐναρέτων, ἐν Κορίνθῳ θεόπνευστα.

Ἰθυνας τὸν οἶκόν σου, Εὐαγγελίου διδάγμασι, Χλόη σεμνή, πρὸς τῆς εὐσεβείας, ἀληθῶς τὴν ἀκρότητα.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, καταρδευθεῖσα ἐξήνεγκας, Χλόη σεμνή, τὴν καρποφορίαν, πολιτείας τῆς κρείττονος.

Θεοτοκίον.

Θρόνος ὑψηλότατος, τοῦ Παντοκράτορος πέφηνας, παναληθῶς, τοῦτον Θεοτόκε, ταῖς χερσί σου κατέχουσα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάνικρον Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν χάριν Χλόη ἐκλάμπουσα, σεαυτὴν κατευθύνεις ἀνευδοιάστῳ ψυχῇ, τῷ θελήματι Χριστοῦ νοὶ θεόφρονι, καὶ ἐναρέτως τὴν ζωὴν, διανύσασα σεμνή, μετῆλθες ἀγαλλομένη, πρὸς τὴν ἀνέσπερον λῆξιν, ὑπὲρ ἡμῶν θεῷ προσθεύουσα.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀτρέπτως ὑπὲρ κατάληψιν, ἐξ ἀγνῆς σου νηδύος Λόγον τὸν ἀναρχον, ἀπεκύησας Ἄγνη Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, ὃν καρδικέτευε αἰεὶ, ἀπὸ πάσης συμφορᾶς, λυτροῦσθαι Θεογεννήτορ, τοὺς ἀδιστάκτω καρδίᾳ, ὑπὸ τὴν σκέπην σου προστρέχοντας.

ᾠδὴ δ'. Ἐξ ἔρους κατὰ σκίου.

Ἰασιν σεμνή, καὶ λύτρωσιν εὐροῦσα, αἵματι Χριστοῦ, ἀρᾶς τῆς

ἀρχεγόνου, τῶν Ἀποστόλων τοῖς ἴχνεσιν ἐπορεύθης, Χλόη λιποῦσα τὰ ἐπίγεια.

Ἄπασαν σπουδὴν, προθύμως ἐπεδείξω, Χλόη ἀληθῶς, Χριστῷ εὐαρεστῆσαι, καὶ τοὺς προσήκοντας νόμῳ θείῳ παιδεύεις, ὡς πεπλησμένη θείας χάριτος.

Μόνον τοῦ Χριστοῦ, τοὺς νόμους συντηροῦσα, ἅπασαν βουλήν, ἀνόμων ἀπεκρούσω, καὶ εὐνομίας καρποῦσθαι Χλόη παιδεύεις, τοὺς προσιόντας τὴν λαμπρότητα.

Θεοτεκίον.

Ἐχουσα πολλήν, Παρθένε παρρησίαν, πρὸς τὸν σὸν Υἱόν, καὶ πάντων Βασιλέα, αὐτὸν οὐσώπει ρυσθῆναι πάσης ἀνάγκης, τοὺς μεγάλυνοντας τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοᾶμέν σοι.

Λαμπὰς τῆς εὐσεβείας πολύφωτος, Χλόη σεμνή, ἐν Κορίνθῳ πέφηνας, τῇ τοῦ σοῦ βίου λαμπρότητι.

Ἰλέωσαι ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου, Χλόη σεμνή, τὸν μόνον Φιλάνθρωπον, ἵνα ζωῆς θείας τύχωμεν.

Συνέσει διαλάμπουσα ἐνδοξε, συγκοινωνός, Ἀποστόλων γέγονας, Χλόη καὶ τούτων διάκονος.

Θεοτεκίον.

Μαρία Θεοτόκε Ἀνύμφευτε, διὰ παντός, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

ᾠδὴ στ΄. Χιτῶνά μοι παράσχευ.

Ἀνύστακτον τηροῦσα τὴν ψυχὴν, τῷ φωτὶ τῆς πίστεως, Χλόη πανένδοξε, πρὸς τὸ φῶς τὸ νοητὸν κατεσκήνωσας.

Χριστῷ εὐαρεστοῦσα νουνεχῶς, ἐναρέτοις πράξεσι, στήλη θεόγλυπτος, εὐσεβείας ἐν Κορίνθῳ γεγένησαι.

Λυθεῖσα κοσμικῶν σεμνῆ δεσμῶν, τοῦ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, Χλόη συνδέδεσαι, Ἀποστόλων θεηγόρων διδάγμασι.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ σωματικῶς, ἐκ σοῦ προελήλυθε, καὶ κόσμον ἔσωσε, Θεοτόκε δι' ἀμέτρητον ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Εὐαγγελίου τοῖς θείοις διδάγμασι, γεωργηθεῖσα ὡς γῆ Χλόη εὐκαρπος, Κυρίῳ προσήγαγες ἔνδοξε, δικαιοσύνης καρπὸν τὸν οὐράνιον διὸ θείας δόξης τετύχηκας.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς ἀληθείας τῷ φωτί, τὸν νοῦν καταυγασθεῖσα, τῆς ματαιότητος σοφῶς, τὸν ζόφον ἀπεβάλου· καὶ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καινῆς κτίσεως γεγονυῖα, τῷ Θεῷ, τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τὰς δωρεὰς ἐξήνθησας· τῆς ὕλης χωρίσασα σαυτήν, καὶ πρὸς τὴν αὔλον δόξαν καὶ χαρὰν ἀναγομένη, Χλόη παμμακάριστε· Ἀποστολικῆς γὰρ κοινωνίας καὶ ἀναστροφῆς ἠξίωσαι, ὡς τῶν Μαθητῶν τοῦ Σωτῆρος αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος· καὶ καταλλήλως τῇ κλήσει πολιτευθεῖσα, καὶ ἀμέμπτως τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως δουλεύσασα, τῆς θείας δόξης τετύχηκας.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ἁγίας Χλόης τῆς Κορινθίας, συγχρόνου οὐστὴς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Χλόη Χριστῷ ἠνθήσεν καρποὺς ὠρίμους.
Ὡς τὸ φῶς τῆς πίστεως λαμπρῶς ἐδέχθη.

Αὕτη ἦν Κορινθία, σύγχρονος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Δεξαμένη τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ὀλοφύχως πιστεύσασα Χριστῷ, ἐδούλευσε τῷ Κυρίῳ τῆς δόξης ἐναρέτη πολιτεία καὶ Εὐαγγελικοῖς ἔργοις, καὶ πάσῃ ἄλλῃ ἀγαθοεργίᾳ, οἷα κοινωνὸς καὶ μέτοχος Ἀποστολικῆς συναυλίας καὶ ἀγωγῆς· καὶ καλῶς τελέσασα τὸν βίον, μετέστη πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἔνθα ἤχος καθαρὸς ἑορταζόντων. Ταύτης μέμνηται ὁ οὐρανοδόμῳ Παῦλος ἐν Α' Κορινθ. α' 11.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἦρθης οὐράνιον πρὸς ὕψος, ἀγαπήσεως τῆς θείας μακαρία, καὶ

ἠνώθης Χριστῶ, ἀναβοῶσα Χλόη· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνώμην θεόφρονα πλουτοῦσα, βίον ἔσχηκας κατάλληλον τῇ κλήσει, καὶ πολλῶν ἀρετῶν, ἐργάτις ὤφθης Χλόη, ἀναβοῶσα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐλαμψας Χλόη ἐν Κορίνθῳ, βίῳ κρείττονι καὶ ἡθροῖν ἀμέμπτους, καὶ ἐβόας Χριστῶ, ἐν θεολήπτῳ γλώσσῃ· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεστοκίον.

Ρῦσαι με πάσης ἐπιρρείας, καὶ κακώσεως ἐχθροῦ τοῦ παλαμναίου, Θεοτόκε Ἄγνη, καὶ φέγγει μετανοίας, τὰς ζοφερὰς διάλυσον, τοῦ νοός μου διαθέσεις.

ᾠδὴ η´. Οἱ θεωρήσιμες Παῖδες.

Ἄνω τὸ φρόνημα ἔχουσα τῆς ψυχῆς σου, τῶν ἐπὶ γῆς συρομένων, καταπεφρόνηκας ἐνδοξε· διὰ τοῦτο Ἀγγέλων, συνήφθης ταῖς τάξεσι.

Σάρκα λαβόντι πεπίστευκας τῷ Σωτῆρι, ὡς Ἀποστόλων τῶν θείων, Χλόη θεόφρον ἀκήκοας, καὶ αὐτῷ ὀλοκλήρως, σαυτὴν καθιέρωσας.

Ἰσχὺν λαβοῦσα θεόφρον παρὰ Κυρίου, τὰς ψυχικὰς σου δυνάμεις, τούτου τῷ θείῳ θελήματι, καθυπέταξας Χλόη, αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Θεστοκίον.

Μὴ διαλήθης παρέχουσα Θεομητορ, οἷα πηγὴ συμπαθείας, ἡμῖν ἐξ ὕψους βοήθειαν, ὡς ἂν τοῦ πολεμίου, τὰς πάγας ἐκφύγωμεν.

ᾠδὴ θ´. Ὅρους περῆλθες.

Ὅλον τὸν βίον σου πάνσεμνε, ἀγαθοεργίαις ἐμφρόνως ἐτέλεσας· ἐντεῦθεν τὰς πλουσίας ἀντιμισθίας σου, παρὰ Χριστοῦ κομίζη, Χλόη ζωὴν εἰς ἀτελεύτητον.

ὑπὸ τῆς ἄνωθεν χάριτος, κατευθυνομένη πρὸς ὄρμον οὐράνιον, ἀκλύστως προσωρμίσθης Χλόη θεόληπτε· καὶ νῦν αὐτοπροσώπως, ὄρας τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον.

Ἵπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρέσβευε, Χλόη μακαρία τῶν εὐφημούντων σε, ὡς ἂν πάσης ρυώμεθα περιστάσεως, καὶ ἄφρεσιν πταισμάτων, παρὰ Κυρίου κομισώμεθα.

Θεστοκίον.

Ἵψίστου ὠφθης ἀνάκτορον, τοῦτον Θεοτόκε μετὰ σώματος τέξασα· διὸ σωματικῶν με παθῶν ἐκκάθαρον, καὶ λάμπρυνον τὸν νοῦν μου, θείας ἀγάπης ταῖς ἐλλάμψεσι.

Ἐξαποστοειλάριον. Ὁ εὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὅλον τὸν πόθον Χλόη, ἀνέτεινας πρὸς τὸν Χριστόν, ὡς ἐν καρδίᾳ ἐδέξω, τῆς θείας χάριτος τὸ φῶς· διὸ σε ὁ Ζωοδότης, δόξη οἰκεία δοξάζει.

Θεστοκίον.

Ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης, τεχνεὺς ἐκ σοῦ σωματικῶς, προστάτιν σε τῶν ἀνθρώπων, ὡς σωτηρίας ἀπαρχήν, ἀνέδειξε Θεοτόκε· διὸ σε πάντες ὑμνοῦμεν.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Τῶν εὐρανόων ταγμάτων.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν λόγον Χλόη Θεόληπτε, ἐν τῇ ψυχῇ δεχθεῖσα, ὡς συνέσεως πλήρης, προσῆλθες τῷ Κυρίῳ πίστει θερμῇ, καὶ αὐτῷ εὐηρέστησας, δικαιοσύνης τοῖς ἔργοις καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω μεταβέβηκας.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει τρόπον κατάλληλον, θεόφρον ἐπεδείξω, εὐδυτάτη καρδίᾳ· ζωῆς γὰρ μακαρίας τὰς ἀρετάς, θεοφρόνως ἐβλάστησας, δι' ὧν ρυθμίζεις πρὸς γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, τοὺς ἐν πίστει προσιόντας σοι.

Τῶν μαθητῶν τοῦ Σωτῆρος Χλόη Θεόληπτε, ἐγγύτητι τῇ θείᾳ, καὶ λοιπῇ κοινωνίᾳ, τὰ θεία μυουμένη πίστει θερμῇ, καὶ πρὸς δόξαν τὴν ἄρρητον, ἀναγομένη ἐδέξω παρὰ Χριστοῦ, ἀφθαρσίας τὸ διάδημα.

Τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον καλῶς ἀνύσασα, καὶ ἐναρέτων ἔργων,

συγκομίσασα πλοῦτον, μετέστης εὐφροσύνας πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἄληκτον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα Χλόη Χριστόν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ χάριτι, τοῖς ἔργοις τῆς πίστεως ἐδόξασας, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Χλόη πανένδοξε· ἀνενότῳ γὰρ ψυχῇ, αὐτῷ ἐπομένῃ, εὐσεβείας υπόδειγμα, τὴν σὴν ζωὴν ἔλιπες, τῇ Ἐκκλησίᾳ θεόληπτε, Εὐαγγελικῶς πολιτευσαμένη. Καὶ νῦν τῷ φωτί, τοῦ προσώπου αὐτοῦ σκηνώσασα, καὶ τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀξιουμένη, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεεστεκίεν.

Δέσποινα πρόσδεξαι. . .

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαριαμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς Ἁγίας ἡ γ' καὶ στ' ᾠδή. Ἀποστόλων ζήτηι τῇ ἑγδῆ Κυριακῇ, Πρὸς Κερινθίους. Εὐαγγέλιον τῆς 13ης Ὀκτωβρίου.

Κεινωνικέν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίρουσα προσέδραμες τῷ Χριστῷ, Χλόη μακαρία, Ἀποστόλων τῇ διδαχῇ· ἔθεν θεοφρόνως, ἐν γῆ πολιτευθεῖσα, τῆς οὐρανοῦ δόξης, μέτοχος γέγονας.

Δίστιχον.

Χλέης νεητῆς ἀξιώζόν με Χλόη
Γεράσιμεν μέλψαντα τὰς ἀρετάς σου.